

Geen toegang voor meisjes

Reine De Pelseeneer
en Richard Verschraagen

Geen toegang voor meisjes

Mattias, Adil en Wout zijn buurjongens.
Tussen hun huizen ligt een lap grond vol bomen.
Er staat een hok op het terrein.
Dat is het clubhuis van de jongens.
Ze spelen er samen spelletjes.
Ze lezen er strips
of ze maken hun huiswerk.
Op een dag staat de deur
van het hok open.
Is er een dief geweest?

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN
a beano company

BIB-BOX

ook op **bingel**

Geen toegang voor meisjes!

Reine De Pelseneer

illustraties van Richard Verschraagen

VAN IN

Ze hebben het hok al een paar jaar.
Het staat op een lap grond tussen hun huizen in.
Op die lap grond groeien bomen en struiken.
Het is net een echt bos.
Vanuit zijn tuin kan Mattias er zo naartoe lopen.
Het hok is hun clubhuis.
Ze spelen er samen spelletjes.
Soms maken ze er huiswerk of ze lezen strips.

'Wacht!' zegt Wout wanneer ze bij het hok komen.
Mattias en Adil staan meteen stil.
Er is iets niet pluis, merkt Mattias nu ook.
De deur van het hok staat wijd open.
Adil vraagt met trillende stem: 'Is hier iemand?'
Bang wachten de jongens af.
Mattias voelt zich flink boos.
Het hok is van hem en zijn vrienden.
Iemand anders heeft hier niets te zoeken.

Er grenst nog een vierde huis aan het terrein.

Daar wonen Dounia en haar familie.

Dounia zit bij de jongens in de klas.

Mattias vindt haar best wel leuk.

Ze is grappig en een beetje stoer.

Als ze lacht, glanzen haar ogen.

Van Mattias mag Dounia gerust mee in het hok.

Maar Wout en Adil denken daar anders over.

Naast de deur hangt een bord:

'Geen toegang voor meisjes.'

De jongens sluipen nu stil naar het hok.

'Is daar iemand?' vraagt Adil nog eens.

Er ruisen wat blaadjes in de wind.

Maar er volgt geen antwoord.

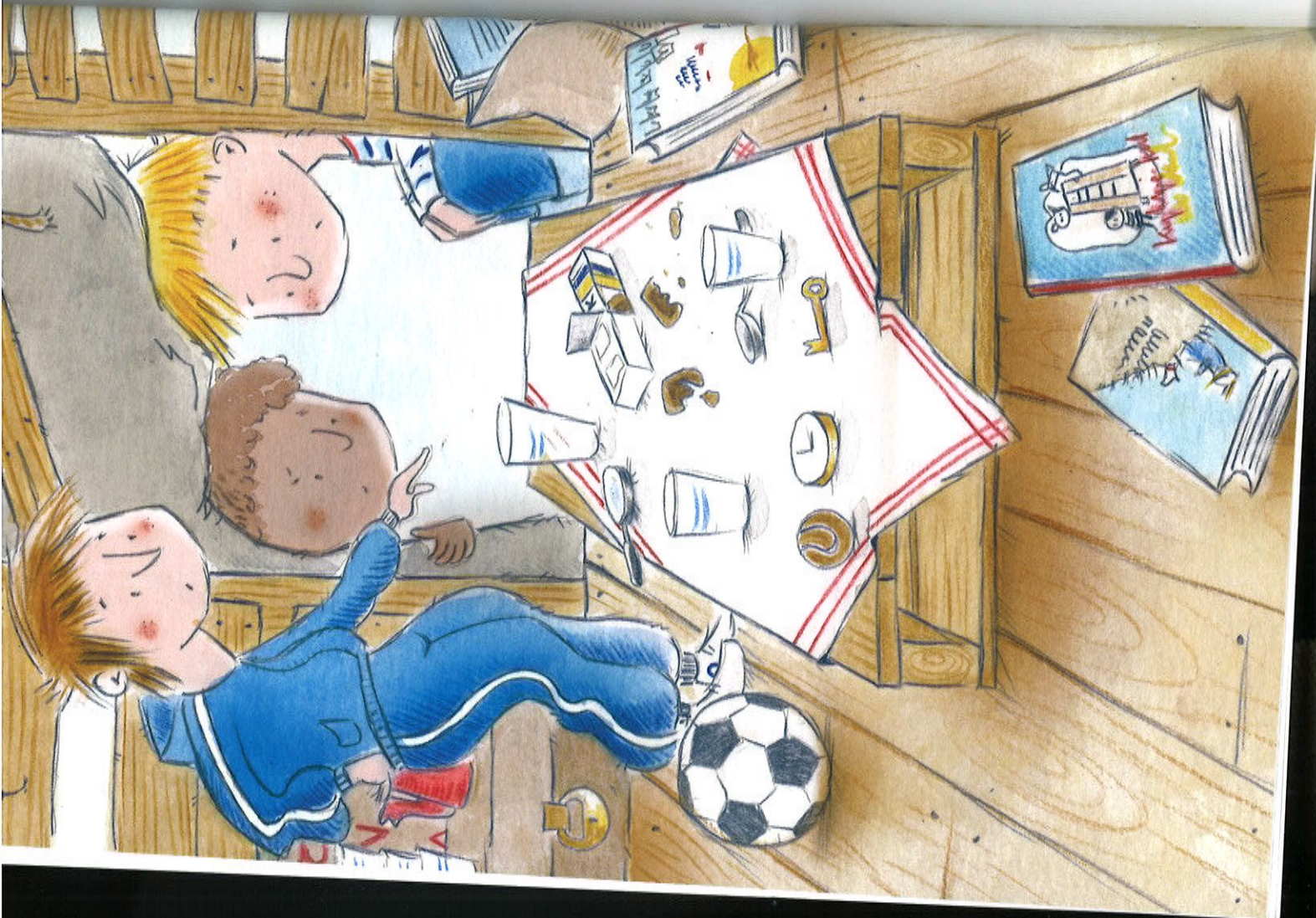
'Ik denk dat het veilig is', zegt Wout.

Hij loopt als eerste het hok in.

Mattias bijt op zijn lip.

Zijn hart gaat fel tekeer.

Wat als er toch nog iemand is?

Wout vloekt en roept:

'Hier is een dief geweest!'

Mattias en Adil kijken door het deurgat.
Er liggen boeken op de grond.

Normaal staan ze netjes in het rek.

De tafel is bezaaid met kruimels.

Het pak koekjes was gisteren nog
halfvol.

Nu is het leeg ...

'Wie doet nu zoiets?' zucht Mattias.

Ze zoeken of er nog meer weg is.

Maar al hun spullen lijken er nog te zijn.

Blijkbaar had de dief vooral honger.

In stilte ruimen de jongens het hok op.
Daarna draaien ze wat heen en weer.
Ze hebben geen zin meer in een spel of
een strip.

De inbraak raakt niet uit hun hoofd.

Wout bekijkt de deur.

'We hebben een goed slot nodig', zegt
hij.

Adil knikt.

'Ik vraag het wel aan mijn papa.
Die is erg handig.'

Ze trekken de deur dicht en lopen elk
naar hun huis.
Mattias had op een mooiere middag
gehoopt.

Die avond zit Mattias in zijn kamer.

Hij tekent aan de tafel bij het raam.

Soms glijdt zijn blik van het blad naar
buiten.

Hij kijkt uit op het stukje bos.

Wat als de dief nog een keer komt?

Mattias tekent een maan op zijn blad
en een tuin vol donkere takken.

Buiten maakt de zon plaats voor zachte schemer.
Opeens beweegt er een struik.
Mattias veert op.
Hij drukt zijn gezicht tegen het glas.
Er is iemand in het bos!
Een poes? Een vogel?
Of ... een mens?
Hij ziet een stuk van een jas
en twee snelle voeten.

De dief is er weer!
Mattias weet niet wat hij moet doen.
Zijn bloed raast door zijn lijf.
Moet hij zijn vrienden bellen? Of de politie?
Die komen vast te laat, dus ...
Mattias trekt zijn schoenen aan.
Heel stil tript hij de trap af.
Van mama mag hij nu zeker niet meer
buiten.
Maar hij moet naar het hok!
Hij houdt zijn adem in en glipt naar buiten.

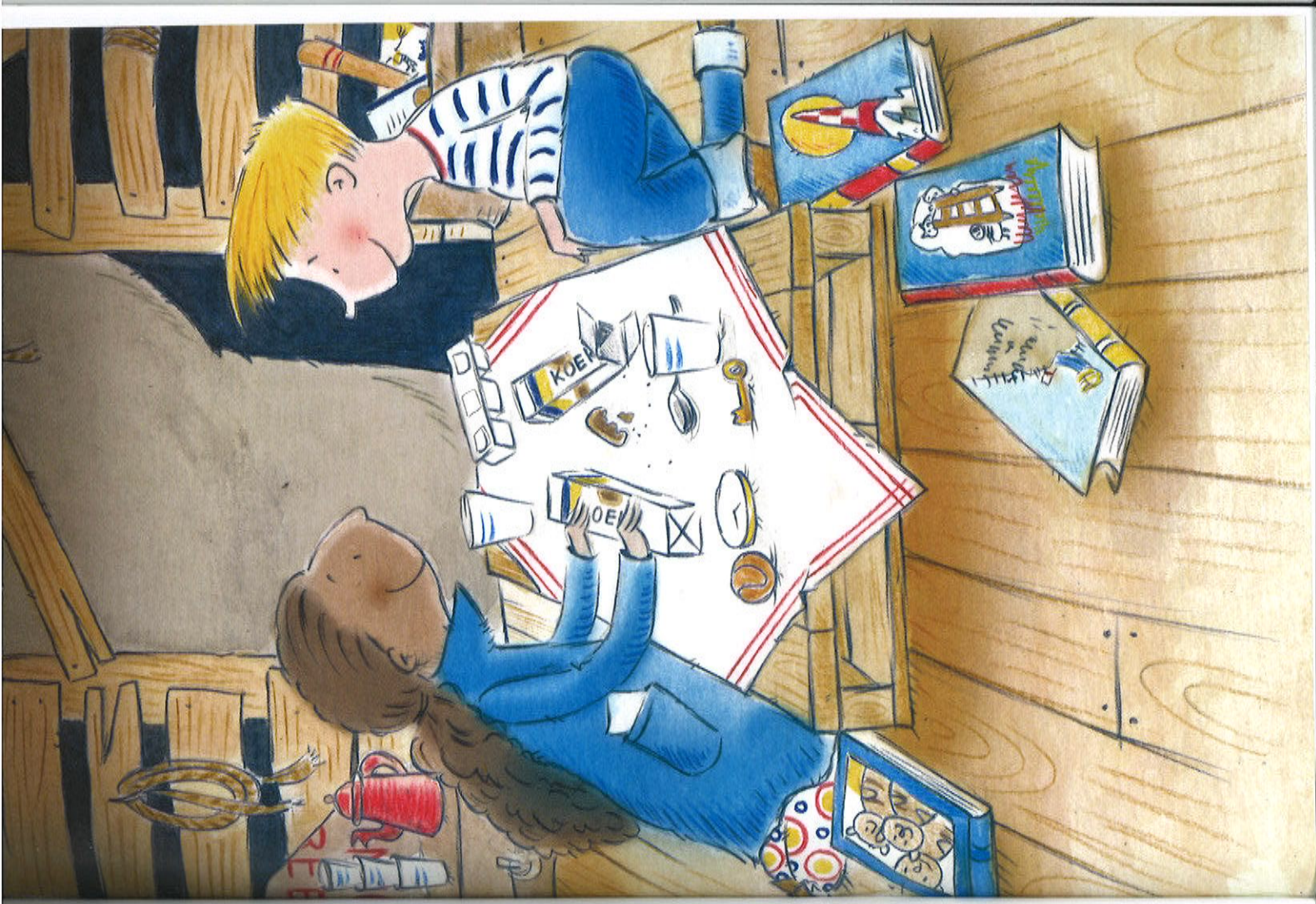
Voetje voor voetje sluipt hij door het bos.
Hij komt dichterbij het hok.
De deur staat op een kier en er brandt licht.
Mattias heeft het gevoel dat hij moet
plassen.
Maar hij geeft niet zomaar op.
Hij denkt aan grote helden uit de film.
Misschien is hij straks zelf een echte held.
Wat zullen Wout en Adil trots zijn!

Hij raapt een grote tak van de grond.
'Nu!' zegt hij dapper in zichzelf.
Hij rent naar het hok en gooit de deur open.
Met zijn stok in de lucht roept hij:
'Handen omhoog!'
Meteen laat hij de stok weer vallen.

'Dounia?'
Het meisje zit aan de tafel in het hok.

Ze heeft een briefje in haar zak.
Op de tafel ligt een pak koekjes.
Even blijft het muistil.
Maar dan vliegt Mattias uit:
'Wat doe jij hier?
Ben jij de dief?!
Dat had ik echt niet van jou verwacht ...'
Dounia schudt wild met haar hoofd.
'Ik ben geen dief, Mattias!
Ik kan alles uitleggen.'

Mattias weet niet wat hij moet denken.
Als Wout en Adil weten dat Dounia hier is,
worden ze woest.
Maar hij zegt zacht:
'Goed dan, ik luister.'
Dounia strijkt een lok achter haar oor.
Dan begint ze te praten:
'Gisteren was mijn broertje opeens weg.
Je kent Karim toch, hé?'
Mattias knikt zonder wat te zeggen.

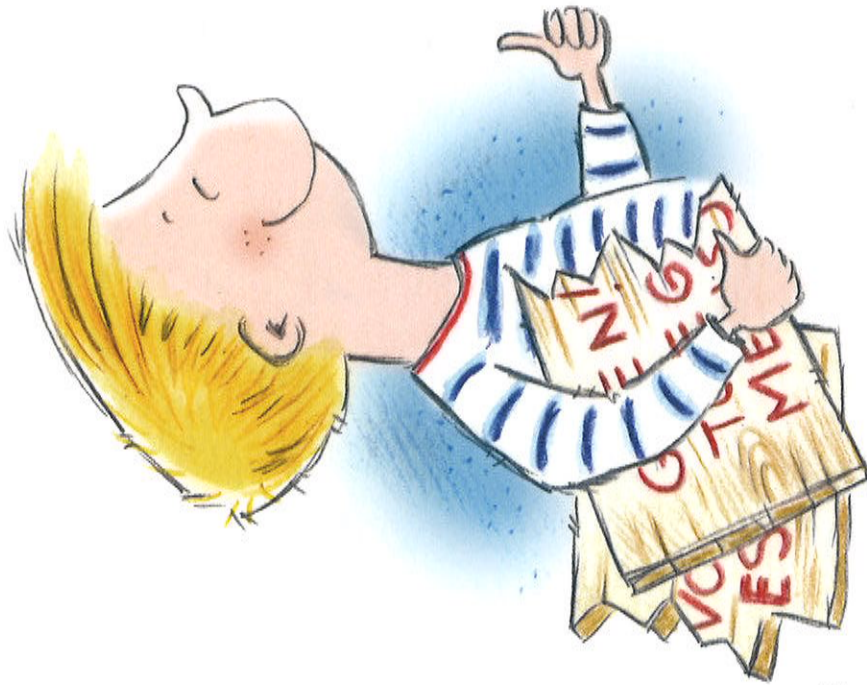
'Hij is nog heel klein, dus we waren in paniek.
We zochten in het huis en in de tuin en op straat.
Pas na lang zoeken vond ik hem.
Hier in het hok ...
Ik zag dat hij koekjes had gegeten en ...'
Dounia wijst naar het pak op de tafel.
'Nu ben ik hier om de koekjes terug te geven.'
'Wat staat er op het briefje?'
Dounia toont wat ze schreef.
De dief zegt dat hij spijt heeft.

Mattias lacht.
Hij vindt het lief dat Dounia koekjes voor hen heeft.
'Ben je niet meer boos?' vraagt Dounia zacht.
'Nee hoor', zegt Mattias.
'Ik ben blij dat er geen echte dief was.'
De dag erna vertelt Mattias alles aan Wout en Adil.
De jongens zijn opgelucht.

'We hoeven niet meer bang te zijn', lacht Adil.
Wout neemt een hap van een koekje.
Met zijn mond vol zegt hij:
'Best wel tof van Dounia.'
Op dit moment heeft Mattias gewacht.
Hij wiebelt met zijn benen.
Hij kucht en hij fluistert:
'Misschien eh ... misschien mag Dounia nu wel mee in ons hok?'

Er valt een stilte.
Wout en Adil kijken naar elkaar en dan weer naar Mattias.
Mattias voelt dat hij nog wat moet zeggen.
'Ze heeft de dief gevonden en ze gaf koekjes.'
Wout haalt zijn schouders op.
Adil mompelt heel zacht:
'Ik denk dat het wel kan.'

'Goed dan', zegt Wout nu ook.
'Dounia mag erbij.'
Mattias wil een gat in de lucht springen.
Maar hij glimlacht alleen maar.
Straks brengt hij het goede nieuws naar
Dounia.
Daar kijkt hij nu al naar uit.
Hij staat op en loopt naar de deur.
Trots haalt hij het bord bij de ingang weg.

Over auteur **Reine De Pelseneer**

Dag lezer,
Wat leuk dat je mijn verhaal las!
Ik ben Reine, de schrijfster van dit boekje.
Ik ben gek op letters en woorden.
Zoeken naar mooie zinnen doe ik heel graag.
Vond je het fijn om dit verhaal te lezen?
Houd je van een beetje spanning?
Of van raadsels en geheimen?

Misschien lees je dan graag mijn verhaal 'Het geheim tussen de boeken'.
Het gaat over Bembo die zoekt naar een geheim in een oude bib.
Op mijn website lees je er meer over.
Je vindt er ook nog veel info over mezelf.

Ga gerust eens kijken op: www.reinedepelseneer.be

Nog veel leesplezier!

Reine

Andere boeken van Reine in BiB-BoX:

■ Een buur voor Vos
◆ Stella is een ster

■ Nina Muis rent voor twee
■ Woufje heeft heimwee